

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KROPKA, KROPECZKA, chodź do pańci...

il. Art Group

Etymologicznie KROPKA to mała KROPLA. A KROPLA kiedyś była nie KROPLĄ, tylko KROPIĄ. W staropolszczyźnie w Małopolsce i na Mazowszu na odrobinę płynu mówiono najczęściej KROPIA, w Wielkopolsce zaś – KROPLA. Słowo KROPLA to KROPIA ze wstawioną głoską [l], czyli z l epentetycznym. Zdrobienie od słowa KROPIA (KROPLA) to KROPKA. KROPKĄ nazywano najpierw małą kropkę (dziś powiemy: kropelkę), potem każdą małą plamkę, w końcu – znak graficzny. KROPKA w znaczeniu ‘znak graficzny’ jest niemal tak stara jak pismo – funkcjonowała równolegle z łacińskim punctum, które – zapożyczone w XVI w. – skróciliśmy do PUNKT. Podczas gdy polska KROPKA ma „wodny rodowód”, łacińskie punctum wiąże się z kluciem: pochodzi od czasownika pungo, pungere ‘kłuć, nakłuwać, dźgać, ranić’. A tytułowa KROPKA jako imię zwierzątka ma bardzo długą historię – to prawdopodobnie jedno z tych słów, po które sięgano już w najdawniejszych czasach, nadając imiona zwierzętom domowym...